

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

 Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.2024

sunnuntai 7.7.2024
aamuseurat klo 8.00
Petri Hautala

Vuosikymmeniä sitten herättäjäjuhlilla puhuja pohdiskeli nykyihmisen uskoa ja kysyi: ”Heräävätkö ihmiset vielä tänä päivänä?” Seurapenkkiä välissä leikki traktorilla muutaman vuoden ikäinen serkkupoikani Nivalasta. Lapsi, jonka ajatteli vain keskittyvän leikkeihinsä, vastasi saman tien puhujan kysymykseen heräämisestä Keski-Pohjanmaan murteella: ”Kyllä herrää.”

Olemme Herättäjä-Yhdistyksen järjestämällä herättäjäjuhlilla, meitä tänne kokoontuneita on kutsuttu heränneiksi. Jokainen, joka nyt kuulee tämän puheen, on todennäköisesti herännyt, ainakin tähän aamuun.

Mitä herännäisyys tarkoittaa, mitä herääminen tarkoittaa? Puhutaan myös herätyskristillisyydestä. Sillä yleensä tarkoitetaan jotain muuta kuin herännäisyyttä. Herätyskristillisyydessä on yleensä voimakas uskonkokemus, ehkä täydellinen elämänmuutos. Joskus voidaan nimetä heräämisen aika ja paikkakin. Toki näitä piirteitä on aikoinaan kuulunut myös herännäisyyteen, muun muassa Telppäsniityllä, jossa ihmiset joutuivat hurmoksen valtaan.

Kun veisaa Siionin virsiä ja kuuntelee seurapuheita, siellä ollaan aika varovaisia puhuttaessa omasta uskosta tai heräämisestä. Ihminen on pieni, ihmisen usko on pientä, Jumala on suuri, Jumalan usko ja armo suhteessa ihmiseen on suurta.

Arkisessa mielessä herääminen on jonkinlaista tajunnan muutosta. Nukkua elää omassa maailmassaan, siitä herännyt taas tässä todellisuudessa. Ehkä herääminen on sen ymmärtämistä, että minä olen monella tapaa vajavainen ihminen. Jumalalle ei ole muuta vietävää kuin omat puutteet ja synnit. Ihminen ei herää pyhyyteen, vaan omaan pahuuteen ja riittämättömyyteen. Herääminen on sen huomaamista, että elän Jumalan suuresta armosta ja rakkaudesta joka ainut päivä. En voi millään teollani Jumalan armoa ja rakkautta saada osakseni.

Nuorena miehenä Paavo Ruotsalainen paini kovasti tämän asian kanssa. Hän ei saanut rauhaa. Hän kovasti yritti suorittaa, tunsikin Raamattunsa, mutta sielu ei saanut rauhaa, armon kokemista. Vapautus löytyi vasta seppä Högmanin sanoista. Jotain oleellista puuttui Paavolta, Kristuksen sisällinen tunteminen.

Sekä Högmannille että Ruotsalaiselle oli rakas pieni Thomas Wilcoxin kirjanen ”Kallis hunajan pisara”. Siellä Wilcox kuvaa heräämistä näin: ”Kun uskot ja tulet Kristuksen luokse, sinun on luovuttava omasta vanhurskaudestasi ja tuotava vain syntiä. Voi, se on vaikeaa! Sinun on tuotava vain kurjuutesi ja puutteesi. Muuten ei Kristus sovi sinulle etkä sinä Kristukselle. Kristus tahtoo olla täydellinen lunastaja ja välimies ja sinun tulee olla kadotettu syntinen, muuten ette Kristus ja sinä milloinkaan kuulu toisillenne.”

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

 Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

Miten mielellämme haluaisimme näyttää Jumalalle hyviä puoliamme. Näillä asioillahan yleensä menestyy tässä maallisessa elämässäkin, jossa kiitos, kunnia ja hyväksyntä ansaitaan. Jumalan armoa ei kuitenkaan voi millään teolla tai saavutuksella ansaita. Jos me niin kuvittelemme, silloin Jumalan armo ikään kuin karkaa käsistämme. Meidän tulee luottaa yksin siihen, että Kristus on täydellinen lunastaja ja välimies. Vain hän voi vanhurskauttaa jumalattoman. Ehkä tämän jonkinlainen uskominen ja ymmärtäminen on heräämistä.

”Purjeisiini tuulta anna, minut kannan meren yli mailleni. Pidä Jeesus, itse perää. Herra, herää, että emme hukkuisi.” Tätä virttä veisasivat nuoret papit jouduttuaan myrskyn yllättämäksi reilu 20 vuotta sitten. Lähdimme kauniina päivänä Oulun Rajakylästä kohti keskustaa moottoriveneellä, mutta paluumatkalla äkkiä noussut myrsky ja ukkonen pääsivät yllättämään. Virren aloittamisessa oli varmasti mukana huumoriakin, mutta kyllähän tilanne meitä maakrapuja vähän jännitti ja pelottikin. Purjeisiin annettiin tuulta, Herra heräsi ja perää pidettiin. Emme hukkuneet.

Joskus elämässä voi tuntua siltä, että itse on hereillä, mutta Herra ei tunnu olevan. Olemme aivan kuin opetuslapset myrskyn keskellä hädissään ja Herra vain nukkui. ”Herra pelasta meidät, me hukumme.” Tuon nukkuvan Herran herättely voi tulla vastaan elämän vastoinkäymisissä. On masennusta, rikkonaisia ihmissuhteita, ihmisen tuhoavaa voittamatonta sairautta, onnettomuuksia, surua ja tuskaa. Kovasti on rukoiltu ja pyydetty, mutta Herra ei tunnu heräävän. Nukkuu niin sikeästi, että ei edes kuule pyyntöjämme.

Me voimme myös Paavo Ruotsalaisen tavoin tuntea, että emme saa rauhaa, emme saa sitä armon kokemusta tai edes armon vilausta. Herra tuntuu nukkuvan, vaikka kuinka hänen puoleensa käännyimme ja koetamme herätellä.

Elämä ei aina mene niin kuin me toivoisimme sen menevän. Jokainen meistä saa haavoja, niitäkin, jotka eivät arpeudu koskaan. Silti jaksan uskoa ja luottaa, että Herra kyllä herää. Meidän Jumalamme on hereillä oleva Jumala. Hän valvoo silloinkin, kun me nukumme. Pyyntömme ja huutomme eivät milloinkaan kuuroille korville. Me saamme jättää koko elämämme sen varaan, että purjeisiini annetaan tuulta ja perää pidetään, kunnes saavumme kotisatamaan, taivaan kotiin.